

Raastoffer. Hvis det ærede Medlem vil se paa disse Priser, vil han se, at Priserne paa Fedevareproduktionen, paa Smør, Ost og Æg, er gaaet op med 50 pCt. fra før Krigen til nu, ja Prisen paa Flæsk er endogsaa gaaet op med ca. 70 pCt., derimod er Priserne paa Slagtekvæg faldet med ca. 20 pCt., og Priserne paa Heste er faldet med ca. 10 pCt. Det vil sige, at disse to Grene af Landbrugets Produktion ikke er tilnærmelsesvis saa lønnende nu som før Krigen, medens altsaa Priserne paa Fedevare ligger 50—70 pCt. højere. Hvis man saa vil se paa, hvilken Prisstigning der er for Raastofferne, og det skulde vise sig, at denne Prisstigning var den samme som for Fedevarene, saa kunde man sige, at Vilkaarene var lige, og at der ikke var nogen Grund til at gaa videre i Retning af intensiv Drift altsaa i Retning af større Fedevareproduktion. Men nu er Forholdet det, at Priserne paa Raastoffer vel er steget, men ikke tilnærmelsesvis saa meget som Priserne paa Fedevare. For Bomuldsfrøkager er Forholdet det, at Prisen nu ligger 14 pCt. højere end før Krigen, altsaa en Stigning, der er ganske betydeligt under den Prisstigning, der har fundet Sted for samtlige Fedevare. Prisen paa Majs er gaaet op med ca. 28 pCt., altsaa ogsaa betydeligt under Prisstigningen paa Fedevare. For Kunstgødning er det samme Tilfældet. Den vigtigste Vare her er Superfosfat, og Priserne paa dette er nu 3 pCt. højere end før Krigen. For Kaligødning er Prisen ca. 20 pCt. højere. For Kvælstofgødning har jeg ikke Tallet for Øjeblikket, men jeg ser i „Fyns Tidende“ en Meddelelse, der gaar ud paa, at Tilbudene ligger saa langt nede, at de næsten ikke er højere end før Krigen. Ikke desto mindre staar det ærede Medlem Hr. Pinstrup op og vil belære Landboerne om, at det gælder om, at de køber saa faa Raastoffer som muligt, skønt alt netop tyder paa, at det nu er mere lønnende at gaa over til en intensivere Drift, til Fedevareproduktion, end det har været tidligere, og skønt Produktionen af grove Varer, Slagtekvæg og Heste, ikke en Gang er saa lønnende nu som før Krigen, idet vi ikke en Gang kan faa saa høje Priser som før Krigen. Men Landboerne er da ogsaa, jeg havde nær sagt: heldigvis, klogere end det ærede Medlem Hr. Pinstrup; i hvert Fald viser det sig, at de slet ikke følger den Taktik, det ærede Medlem anviser, idet Besætningerne er blevet meget stærkt forøget i de sidste Par Aar, og Indkøbene af Kunstgødning og Foderstoffer har ogsaa været i betydelig Stigning. Saa vidt jeg ved, kan det ærede Medlem Hr. Pinholt give

Oplysning om, at hvad Kunstgødningen angaar, er der aldrig nogen Sinde købt saa megen Kunstgødning som i indeværende Aar. Dette tyder jo paa, at Landboerne ser ganske anderledes paa Situationen, end det ærede Medlem Hr. Pinstrup gør, og jeg tror, at Landboerne er inde paa den rigtige Vej. Naar Fedevareproduktionen trods alt er mere lønnende end Produktionen af grove Varer, gælder det jo om at forcere Fedevareproduktionen, naturligvis med Forstand og Omtanke, søge at faa Produktionen bragt saa højt op som muligt, bl. a. ved at udnytte Jorden saa godt som muligt, og hvis man ikke gør det, tror jeg, det vil blive meget vanskeligt for Landbruget at komme over de nuværende Forhold. Her er det, jeg mener, at Staten kan yde sin Medvirkning ved at støtte en saadan Udvikling, nemlig ved at yde Landbruget Laan til Grundforbedringer og Driftslaan. Naar Landbruget nemlig i en saadan vanskelig Periode skal forøge sin Produktion, kniber det jo med at skaffe den fornødne Kapital, og derfor er der ingen Tvivl om, at det, som det foreliggende Lovforslag tilsigter, nemlig at give Landbruget en lettere Adgang til Grundforbedringslaan og til Driftslaan, vil betyde en Hjælp i disse vanskelige Tider.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse gjorde ogsaa nogle Indvendinger mod Lovforslaget og sagde, at det var vigtigere for Regeringen at skaffe Landbruget dets Markeder tilbage. Ja, det kan jo være meget godt, hvis der er Mulighed derfor, men det ærede Medlem ved jo vel, at Aarsagen til, at det er saa vanskeligt for os at opretholde vore Markeder, er den Sygdom, jeg før nævnte. Det er Mund- og Klovesygen i vore Besætninger, som har gjort, at det er saa overmaade vanskeligt for os at faa vore Produkter afsat paa vore tidligere Markeder, og mange af de Bestemmelser, som Regeringen har truffet for at hemme Mund- og Klovesygen, er jo netop truffet for at bevare de udenlandske Markeder, hvor vi sælger vore Produkter. Naar det ærede Medlem imidlertid tror, at der i Tyskland er en Udvikling i Gang, som berettiger til at sige, at dette Marked svigter for det danske Landbrug, saa er dette ingenlunde rigtigt. Der er nemlig i Tyskland en stærkt stigende Efterspørgsel efter Smør, Ost og Æg, og vi udfører nu betydelig større Mængder af disse Hovedgrupper af Varer dertil, end vi gjorde før Krigen. Ligeledes er der Fremgang i Udførselen af Svin og Slagteriaffald. Der er kun Nedgang i Udførselen af Kød og Heste. Man kan derfor ikke sige, at det tyske Marked er taget fra os paa Grund af